

ע"פ 22160/10/22 - גולן פלד נגד מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 22160-10-22 פלד נ' מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
23 פברואר 2023

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד] אברהם אליקים, סגן נשיא רונית בש
המערער
גולן פלד
ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן ואח'

נגד
המשיבה
מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
ע"י ב"כ עו"ד טולדנו

פסק דין

החלטנו לזכות את המערער מהעבירות בהן הורשע בת"פ 10510-12-20 (כב' השופט בנג'ו) של בית המשפט השלום בחיפה.

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא:

לאחר בחינת טענות הצדדים אציע לחברי לזכות המערער מכל אשמה.

מבוא

1. המערער-שוטר במשטרת ישראל הורשע לאחר שמיעת ראיות בבית משפט השלום בחיפה במסגרת ת"פ 10510-12-20 (כב' השופט בנג'ו) בעבירה של תקיפה סתם ועבירה של מסירת ידיעה כוזבת, הוא נדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל לביצוע בדרך של עבודות שירות שתחילת ביצוען עוכבה, בנוסף למאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

2. בעת האירוע לא פעל המערער בתפקידו כשוטר, אין מחלוקת כי ביום 13.8.2020 חסם המערער באמצעות רכבו את הכניסה והיציאה משטח חנייה של בית משותף, עת ביקר במקום עם אשתו ובתם התינוקת. המתלונן שמתגורר במקום ביקש מהמערער להיזיז את רכבו, ביניהם התפתח ויכוח קולני במהלכו על פי הכרעת הדין המערער תקף את המתלונן בכך שדחף את המתלונן מספר פעמים, התיז לעברו פעמיים גז פלפל ללא הצדקה ואז התקשר המערער למשטרה ודיווח בכזב-כך לפי הכרעת הדין כי המתלונן ניסה לתקוף אותו.

3. המערער שלא השלים עם הרשעה והעונש הגיש ערעור, ביקש לצרף ראיות נוספות ולזכותו בהתאם, עוד ביקש למקרה שערעורו על הכרעת הדין יידחה, לקבוע כי ביצע את העבירות מבלי להרשיעו. ראיה נוספת אחת שרלבנטית לכאורה לעניין העונש התרנו לקבל, הראיה האחרת מיותרת לטעמי כפי שאפרט בהמשך.

תמצית טענות הצדדים לעניין ההרשעה

4. המערער טען כי צפייה בת/3 (או בתקליטור שהוכן על ידי מומחה מטעמו) תראה כי לא ביצע העבירות המיוחסות לו, עוד טען לאכיפה בררנית בשל אי חקירת המתלונן כראוי ולהגנה מן הצדק בשל כך. לטענתו מדובר בעבירת עוון שלכל היותר הייתה צריכה להיסגר בהסדר מותנה. עוד הלן על מחדלי חקירה, אי איסוף מצלמות אבטחה, אי חקירת עדי ראיה כגון, אשת המערער, אמה, אדם שנצפה במצלמות עם גבס על ידו שלא נעשו ניסיונות לאיתורו וכי חקירת המתלונן בוצעה רק בחלוף 4 חודשים.

5. המשיבה טוענת כי הכרעת הדין מבוססת היטב, מסתמכת על מהימנות העדים ותקליטור ת/3 ולכן לטענתה דין הערעור על ההרשעה להידחות.

דין בשאלת ההרשעה

6. אזכיר את הכלל לפיו רק במקרים חריגים ערכאת הערעור מתערבת בקביעות של ממצאי עובדה או מהימנות. אך כפי שנקבע על ידי כב' השופט עמית בפסק הדין המנחה, ע"פ 8146/09, 8246/09 **אבשלום נגד מדינת ישראל** (8.9.2011) חריג לכלל מתקיים מקרה בו "כאשר ממצאי הערכאה הדיונית מבוססים על...תמליל קלטת".

7. על פי הכרעת הדין זה בדיוק המקרה, כך קבע בית משפט קמא בסעיף 1 להכרעת הדין:

"העימות בין השניים צולם במצלמת אבטחה מבית של שכנים. זוהי למעשה "ראיית הזהב" עליה מתבססת המאשימה, ובצדק. יתרונה, שהיא משקפת, ויזואלית, את האירוע כולו, למעט חילופי הדברים בין הצדדים. בשל השיקוף המדויק, של כל האירוע, על כל חלקיו ודמויותיו, משקלה של ראיה זו הוא רב...הסרטון שהינו הראייה האולטימטיבית לאירוע זה, משקף את האירוע "אחד לאחד" (ההדגשה במקור).

ולכן מתקיים במקרה זה החריג המאפשר התערבות בהכרעת הדין במידה וההרשעה אינה מתיישבת עם תוכן ת/3.

ת/3 תקליטור ובו תיעוד האירוע.

8. האירוע תועד באמצעות שתי מצלמות (שמוספרו כמצלמה 2 ומצלמה 5) שמצלמות ההתרחשות משני צדיו של עץ גדול. תוכן הועתק לתקליטור ת/3.

9. אקדים ואבהיר כי צפיתי בת/3, תוכן המצלמות ברור וחד ואין צורך בשום אמצעי עזר נוסף כדי להבין המתרחש ומכאן שיש לדחות בקשת הסנגורים להוסיף כראיה חדשה בערעור תקליטור שנערך ועובד על ידי מומחה להמחשת נקודות מסוימות באירוע בשילוב קובץ שמע.
10. לאחר ציפייה בת/3 שוכנעתי כי גרסת המערער וחלק מהעדים שנחקרו מתיישבת עם גרסתו כי יכול היה להבין כי המתלון מנסה לתקוף אותו ומכאן שהידיעה שמסר הייתה אמיתית ולא כוזבת ולא הייתה הצדקה ולו מחמת הספק להרשיעו בתקיפת המתלון.
11. בתחילתו של האירוע המערער ישב ברכבו שחסם היציאה מהחניון, המתלון הגיע למקום ובהתלהמות, הניף ידיו כשהוא פונה אל המערער (מצלמה חמש מונה 29:48), כאשר המתלון ניגש לחלק האחורי של הרכב ודיבר עם אשת המערער (כך על פי העדים והכרעת הדין), המערער נסע קדימה כמטר ויצא מרכבו (מצלמה 5 מונה 30:31). בשלב זה המרחק בין השניים כמטר ולמרות זאת המתלון ניסה לצמצם מרחק עד לאפס, הוא התקרב למערער (מצלמה 2 מונה 15:39). המערער הזיז את המתלון אחורה לא בכוח ולא באלימות, אך המתלון שוב התקרב והמערער שוב הדף אותו לאחור וכך 4 פעמים.
- בפעם הרביעית (מצלמה 2 מונה 15:40) המתלון הנחית מכה חזקה על ידו השמאלית של המערער שגם הפעם ניסה להרחיק המתלון ממנו. בשלב זה המערער שלף את מיכל הגז דחף את המתלון והתיז גז בפניו, כך פעמיים. לאחר הפעם הראשונה המתלון עדיין תפקד ופנה בצורה אגרסיבית לעבר המערער ואשתו.
- במקום נכחו אדם בחולצה בהירה ואדם בחולצה אפורה.
- לאחר התזת הגז בפעם הראשונה, המערער המשיך להחזיק בידו את מיכל הגז הפלפל מה שלא מנע מהמתלון להתקרב שוב ממש כדי להיצמד לגופו של המערער, בשלב זה דחף המערער את המתלון דחיפה חזקה והתיז גז בפניו בפעם השנייה.
- למקום הגיע אדם עם חולצה אדומה צהובה (עם לוגו DHL). בשלב זה המערער דחף המתלון בחוזקה פעמיים. המערער התקשר למשטרה ותאר כי המתלון ניסה לתקוף אותו, המתלון חזר לכיוון אשת המערער כשהוא מניף ידיו לעברה.
12. לא ראיתי בסרטון כי המתלון נעמד עם ידיים מאוגרפות כטענת ב"כ המערער (ראו תמונה נ/3) ולא נעלמה מעיני העובדה כי כתב האישום תוקן ונמחקה ממנו העובדה כי המתלון הכה על ידו של המערער, מאחר ועובדה זו תומכת בממצאי הסרטון ולא פוגעת בהגנה, התייחסתי גם למכה זו.
13. אני כמתבונן מהצד סבור כי הסרטון תומך בהבנה שיכול היה להבין המערער כי המתלון מנסה לתקוף אותו או למצער יש ספק בטענה כי תקף את המתלון אם לא מתעלמים מהתנהגות המתלון שקדמה לריסוס הגז.

לא מצאתי כל הצדקה בנסיבות אלו להרשעת המערער בתקיפה סתם.

14. זה השלב לבחון תוכן ההודעה שמסר המערער למוקד 100 (קובץ השמע נמצא על גבי ת/3, התמלול מופיע בת/2), המערער מסר כי "בן אדם בא לתקוף אותו בתוך החנייה וריססתי עליו גז פלפל". לטעמי תוכן ההודעה תואם לחלוטין את המתואר בסרטונים ת/3 ולכן ההודעה הודעת אמת מנקודת מבטו של המערער וגם שלי כמתבונן מהצד.

15. גם הקביעות הבאות מהכרעת הדין תומכות בתוכן ת/3 כפי שנצפה על ידי ומסקנתי כי יש לזכות המערער מכל אשמה:

-למתלון שנשאל על ידי בית משפט קמא בהסתמך על הסרטון "מדוע חזר שוב ושוב אל הנאשם" לא הייתה תשובה.

-העד זכרוב שמע את המערער צועק לעבר המתלון "תתרחק אני ירסס אותך", המתלון היה עצבני והוא ראה את המכה שהיכה המתלון על ידו של המערער.

-העד פרנקל תאר את התנהגות המתלון כהתנהגות אגרסיבית, שהתבטאה בצעקות והרמת ידיים "ואילו השוטר היה לדבריו מאופק עד לנקודה בה לא ניתן היה להיות מאופק", בחקירתו במח"ש טען פרנקל "המתלון ניסה להכות את השוטר בדחיפות, ולדעתו הוא גם ניסה לתת לו אגרוף". בעדותו (עמוד 19) ראה את המתלון מנסה לתקוף את אשת המערער לאחר הריסוס הראשון.

-המערער בהודעותיו במשטרה (ת/4) טען כי המתלון הסתובב אליו, ונצמד לגוף שלו בצורה מאיימת, תוך שהוא צועק עליו ומאגרף את ידיו. מצפייה בסרטון ת/3 אני סבור כי האמור ברישא בתיאור של המערער תואם את מה שהתרחש בפועל, כך גם לגבי התיאור "הנאשם מסר כי חשש שהמתלון עומד לתקוף אותו, ולכן הזיז אותו לאחור באמצעות כף ידו על החזה של המתלון. כל פעם שהתקרב הוא הזיז אותו לאחור, ואז הוציא את גז הפלפל וריסס אותו".

סיכום

16. מצפייה בסרטוני ת/3 המתעדים את האירוע, אני סבור כי גרסת המערער לפיה חשש שהמתלון מנסה לתקוף אותו מתיישבת עם תוכן הסרטונים ולמצער גרסת המאשימה בכתב האישום אינה מבוססת דייה ולו בשל קיומו של ספק סביר. מעשיו של המערער היו מידתיים וסבירים בנסיבות שנוצרו ביוזמת המתלון.

אם למאשימה טענות לגבי השימוש בגז פלפל בנסיבות בהן חש המערער מאוים, מקומן להתברר לא בהליך פלילי ובוודאי שאין להצדיק הרשעה בתקיפה בגין שימוש זה.

17. בנסיבות אלו מתייחס הצורך בבחינת יתר טענות המערער ואני מציע לחבריי לזכות המערער מכל אשמה.

אברהם אליקים, שופט סגן נשיא

השופט רונית בש:

אני מסכימה עם האמור בחוות דעתו של חברי, סגן הנשיא, כב' השופט אברהם אליקים. אף אני בדעה כי יש לקבל את הערעור בתיק זה ולזכות את המערער משתי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. צפיתי מספר פעמים בסרטוני ת/3 ובהם ניתן לראות את המתלונן מתקרב שוב ושוב אל המערער באופן מאיים כמי שבא לתקוף את המערער ואילו האחרון הודף אותו מעל פניו. לאחר מספר פעמים המתלונן נראה מכה את ידו של המערער אשר שוב ניסה להרחיקו, ותוך כך שלף המערער את מיכל הגז, דחף את המתלונן והתיז גז פעמיים על פניו.

בנסיבות אלו, יש לקבל את גרסת המערער לפיה חשש שמא המתלונן עומד לתקוף אותו. המערער הגיב שוב ושוב באופן מידתי עת שאך דחף את המתלונן לבל יתקוף אותו. אף שעשה המערער שימוש בגז פלפל, אין בכך, לדידי, כדי להצדיק את הרשעתו בתקיפת המתלונן נוכח התנהלותו כאמור של המתלונן, אשר נטעה חשש מוצדק בליבו של המערער כי המתלונן עומד לתקוף אותו. בנקודה זו אדגיש כי מדובר באירוע שארך כדקה בלבד כך שיש לבחון את התנהלות המערער ואת תגובותיו בהתאם.

לעניין התנהלותו של המתלונן, יש גם לציין כי העדים זכרוב ופרנקל מתארים את התנהלותו המתריסה והתוקפנית, כמתואר בחוות דעתו של חברי, סגן הנשיא, השופט אליקים. בית משפט קמא ציין בהכרעת דינו כי התקליטור ת/3 הוא ראית זהב. בית משפט קמא התבסס על צפייה בסרטונים לצורך הרשעת המערער, ולפיכך בנסיבות אלו רשאית ערכאת הערעור להתערב בקביעותיו של בית משפט קמא עת שהיא סבורה שאינן מתיישבות עם התמונה המצטיירת מהצפייה בסרטונים.

במידה וסבורה המשיבה כי התנהלותו של המערער אינה הולמת, יתכן שעליה לנקוט בהליך אחר ולבטח לא בהליך פלילי המייחס למערער את תקיפת המתלונן.

נוכח כל האמור לעיל, אף אני סבורה כי יש לזכות את המערער מהעבירה של תקיפה סתם ובד בבד גם מהעבירה שעניינה מסירת ידיעה כוזבת.

רונית בש, שופטת

השופט רון שפירא, נשיא [אב"ד]:

המקרה שבפנינו הוא, בסיסו, עימות שהתפתח בין שני צדדים שהאחד פונה לשני בחוסר סובלנות וסבלנות כדי שיפנה עבורו נתיב כניסה לחניה. השני, שאולי לחוץ על רקע סיטואציה משפחתית של הובלת אשתו היולדת לאחר לידה ראשונה עם הרך הנולד, מגיב בצורה לא ראויה. במקום ששני הצדדים יירגעו, ייקחו נשימה ארוכה ויבחנו עצמם בשטח, התפתח אירוע מיותר שבו לשני הצדדים תרומה להתלהטות היצרים.

מכאן ועד להליך פלילי הדרך ארוכה. היה מקום לשקול אם זה המקום הנכון לקיומו של הליך פלילי בכלל, וככל שסבורים שיש מקום לקיומו של הליך פלילי היה מקום לשקול מדיניות אכיפה אחידה לשני הצדדים.

סבור אני, כמו חברי, כי במקרה הנוכחי יש לזכות את המערער, מהטעמים שצוינו בחוות דעתם של שני חברי.

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**

החלטנו פה אחד לזכות את המערער מהעבירות בהן הורשע בת"פ 10510-12-20 של בית המשפט השלום בחיפה, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו על ידי בית משפט קמא בטלות.

במידה ושולם קנס ופיצוי הם יושבו למערער באמצעות באי כוחו.

בהסכמת הצדדים נקבע כי פסק הדין יישלח בדואר לצדדים, המזכירות תשלח פסק הדין באמצעות נט המשפט או בדואר.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

רונית בש, שופטת

**אברהם אליקים,
שופט
סגן נשיא**

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**